Donderdag 15 Juni 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4232

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Normandië: Bloed, Zweet en Tranen.

De Gaulle bezocht Frankrijk.

DE ONTWIKKELING DER INVASIE.

Het Geallieerde Hoofdkwartier heeft bekend gemaakt, dat er hevig gevochten wordt in en om Montebourg en Troarn aan de uiteinden van het invasiefront in Normandië. De plaatsen wisselden verschillende malen van eigenaar.

Pantserstrijdkrachten zijn in een slag van toenemende hevigheid gewikkeld tussen Tilly sur Seulles en Caen en rondom Caumont. De Duitsers gebruiken steeds meer pantserstrijdkrachten en naar gemeld werd worden vier pantserdivisies gebruikt in het gebied van Caen en Caumont. In het gebied van Villers Bocage moesten de Geallieerde patrouilles zich terugtrekken.

1500 Noordamerikaanse Liberators en Vliegende Forten — de grootste strijdmacht welke ooit bij een enkele onderneming in de geschiedenis van de luchtstrijd gebruikt werd — viel doelen aan in Frankrijk, Duitsland en de Lage Landen.

De Britse slagschepen „Rodney" en „Ramillies" steunen de verrichtingen rondom Troarn en beschieten ook Caen.

De luchtmacht maakte bekend, dat gedurende de eerste zeven dagen van de invasie 56.000 enkelvluchten werden uitgevoerd met verlies van 554 vliegtuigen — minder dan een procent van het totaal der aanvallende strijdkrachten. In deze periode werd meer dan 52 000 ton bommen geworpen.

De achtste Noordamerikaanse luchtmacht had de leiding met 16.000 enkelvluchten gevolgd door de negende luchtmacht met 15.500 enkelvluchten. 396 Duitse vliegtuigen werden vernield in deze periode (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 14.6).

HET DE GAULLE INCIDENT

Alec Singleton seint uit Londen:

Churchill heeft een woordenstorm in het Lagerhuis over de Geallieerde betrekkingen met De Gaulle's Franse Nationale Comité van Bevrijding tijdelijk voorkomen, doch liet tegelijk doorschemeren, dat een oplossing voor de ergste politieke moeilijkheid sedert de dagen in Afrika met Admiraal Jean Darlan spoedig gevonden zal worden. Intussen grepen de Duitsers het dispunt aan voor propaganda-doeleinden.

Transocean zeide dat volgens een zegsman van Wilhelmstrasse de meningsverschillen tussen Engeland en Vrij Frankrijk uitgeroeid zijn tot een „interessant schandaal".

De nazies beweerden, dat De Gaulle zich nog in Groot Britannië bevindt omdat de Britten hem niet naar Frankrijk willen laten gaan zoals hij wenst [de nazies hebben het mis; De Gaulle is al naar Frankrijk — Red.] en zeiden verder, dat de Franse leider niet naar de Verenigde Staten wil gaan niettegenstaande de uitnodiging van Roosevelt.

De zegsman van Wilhelmstrasse zeide — de berichten in Londen omtrent een toenemend verzet van de Franse patriotten ten spijt — dat de Fransen „te gaar" zijn om in opstand te komen op grond dat zij „een aangename Duitse bezetting niet willen ruilen voor een Franse chaos".

Er zijn aanwijzingen, dat Churchills verzoek om de quaestie De Gaulle voorlopig te laten rusten slechts tijdelijk de druk van de Pers en het Parlement heeft opgelicht voor een klare verstandhouding tussen de Engelsen en Noordamerikanen en De Gaulle. Enkele uren nadat Churchill tijd wist te winnen teneinde tot een vergelijk te komen, boden vier leden van het Lagerhuis een motie aan voor een later debat omdat zij zeiden, dat de beweging van verzet verzwakt zal worden als men het Franse Comité niet erkent (Londen, (AP) 14.6).

DE GAULLE BRENGT EEN BEZOEK AAN FRANKRIJK.

Na vier jaren van onophoudelijke strijd in het buitenland voor een herrezen Frankrijk heeft Generaal Charles de Gaulle voet op Franse bodem gezet. De bekendmaking omtrent de landing van De Gaulle in Frankrijk werd in Londen gedaan. Het Hoofdkwartier weidde niet uit over het bezoek van den Generaal noch de duur ervan (Londen, (AP) 14.6).

Generaal De Gaulle is heden uit Frankrijk naar Groot Britannië teruggekeerd (Londen, (AP) 15.6).

DE GAULLE NAM REPRESAILLES.

John Hightower seint uit Washington:

Naar vernomen wordt trok Generaal Charles de Gaulle in de laatste uren vóór de invasie de orders van ettelijke honderden Franse officieren in, die met de eerste golven der Geallieerde troepen zouden landen.

Rapporten uit Eisenhowers Hoofdkwartier aan de hoogste militaire gezagsdragers in Washington onthulden, dat als gevolg **daarvan de samenwerking tussen de Franse bevolking en de Geallieerde legers geschaad werd in** de bezette gebieden van Normandië. Dit is waar volgens de autoriteiten, die thans een onderzoek instellen in de toestand, hoewel De Gaulle uiteindelijk in zoverre toegaf, dat hij twintig Franse officieren liet meegaan met de strijdkrachten. De Gaulle's optreden met betrekking tot de officieren zou — naar men zeide — de meest belangrijke nieuwe factor zijn op de achtergrond van de voorgestelde bijeenkomst tussen Roosevelt en den leider van het Franse Nationale Comité tegen het einde van deze maand of in begin Juli.

Volgens de rapporten die in Washington ontvangen werden ten aanzien van De Gaulle's houding in het tegenhouden van de Franse verbindingsofficieren heeft de toestand zich als volgt ontwikkeld: Maanden geleden toen plannen beraamd werden voor de opening van het tweede front stelden gezagsdragers van het Franse Nationale Comite voor dat Franse officieren als vertegenwoordigers van het Comité zouden dienen als verbindingspersonen tussen de invaderende strijdkrachten en de Franse bevolking. De Geallieerde autoriteiten waren het daarmede eens en de Gezamenlijke Stafhoofden, die optraden namens de Britse en Noordamerikaanse regeringen, gaven Generaal Eisenhower opdracht om gebruik te maken van de Franse officieren. Dientengevolge wees het Comité enkele honderden Franse officieren aan en werd de omvang van de samenwerking tussen het Comité en de strijdkrachten van Generaal Eisenhower vastgesteld. Als gevolg daarvan — en de gezagsdragers in Washington zeggen dat het is omdat hij de erkenning van zijn Comité als regering poogde te erlangen — wijzigde De Gaulle plotseling het sinds lang vastgestelde Franse standpunt en weigerde hij om de officieren te laten meegaan voor hun vastgestelde werkzaamheden.

Het aandringen van het Geallieerde Hoofdcommando om enige vertegenwoordiging te hebben teneinde met het Franse volk overleg te plegen deed hem tenslotte toestaan dat twintig officieren de reis meemaakten. Volgens de gezagsdragers in Washington zou uit Eisenhowers rapporten blijken, dat de officieren die niet mochten meegaan, ten zeerste teleurgesteld waren. Men neemt aan, dat het optreden van De Gaulle de beslissing van het Witte Huis en het State Department om het Bevrijdingscomité niet te erkennen als de tijdelijke regering van Frankrijk nog versterkt heeft (Washington, (AP) 14.6).

EEN ONTKENNING.

De Gaulle's pers-attaché ontkende formeel het bericht uit Washington, dat De Gaulle plotseling de orders van ettelijke honderden Franse officieren introk die in Frankrijk zouden moeten landen met de eerste zwermen van Geallieerde troepen. Hij zeide: „Dit is het meest ongelofelijke bericht. Wij hebben geen dergelijke overeenkomst opgeheven, omdat wij nooit zulk een overeenkomst tekenden. Wij hebben maandenlang onderhandeld met de Geallieerden vóór de invasie, doch gelijk de gehele wereld weet hebben wij nooit een overeenkomst gesloten met de Noordamerikaanse regering of de Geallieerde Commandanten over de regering in het bevrijde gebied of over het zenden van verbindingsofficieren met de invasiestrijdkrachten. Wat betreft de berichten over het schaden van de samenwerking tussen de Franse bevolking en de Geallieerde legers, kan worden gezegd, dat dat zeer wel mogelijk is; maar onze schuld is dat niet" (Londen, (AP) 14.6).

Noordamerikaanse troepen zwermen met volledige uitrusting de Franse invasiekust op. Op de achtergrond kan men de landings vaartuigen zien, die steeds meer versterkingen aanvoeren.

De Strijd op Cotentin

door

WES GALLAGHER.

(Hier volgt het verhaal van vanmorgen vroeg, geschreven door Wes Gallagher op de slagvelden van Normandië. Door het tijdsverschil kan het stuk nog vandaag op Curaçao en Aruba verschijnen — Red.)

Het Noordamerikaanse voetvolk en gepantserde eenheden trekken nu voort over een front van 14 km. ten Westen van Carentan tot ongeveer 11 km. van de heuvelen waar de laatste wegen die de Duitsers in hun bezit hebben naar Cherbourg leiden. Troarn is voor ons verloren gegaan, want zoals het geallieerde communiqué mededeelt hebben de Duitsers dit weten te hernemen.

In alle sectoren van het strandhoofd wordt hevig gevochten. Piloten vertellen hoe zij hebben waargenomen dat Von Rundstedt doende is verse troepen aan te voeren. Hij maakt hiertoe gebruik van de weinige uren dat het echt goed donker is.

De Noordamerikanen zijn hun opmars begonnen, nadat zij herhaalde malen Duitse tegenaanvallen op Carentan hadden afgeslagen. Hun opmars brengt de Duitse toevoerlinie naar de haven in gevaar en om deze reden voorziet het geallieerde hoofdkwartier een heftige Duitse weerstand, die nog erger zal worden naarmate men verder tracht door te dringen.

Bradley's troepen zijn thans aangekomen ten Zuiden van St. Mère Eglise bij de vlekken die Les Sablons en Baupte heten. Elf kilometer verderop ligt thans de heuvelreeks van La Haye Puits, waar de Duitsers hun laatste wegkruising in bezit hebben.

In de straten van Montebourg wordt nog gevochten door de vierde Noordamerikaanse divisie en de Duitsers. De weg van Valognes naar Montebourg ligt binnen het schootsveld van het grof geschut der Noordamerikanen, die trouwens ook de straatweg naar Quineville beheersen. Quineville is verschillende malen van bezit veranderd. Elk uur waren anderen er heer en meester. Noordamerikaanse luchttroepen vormden speerpunten in de omgeving van Carentan en behalve dat zij naar het Westen wisten door te dringen, schoven zij de Duitsers wel anderhalve kilometer terug ten Zuiden van de stad. Geallieerde troepen zijn in fel gevecht gewikkeld met den vijand in Caumont en Viller-Bocage.

Tilly-sur-Seulles is ook al herhaaldelijk van den een op den ander overgegaan. Volgens de laatste berichten van vanmorgen vroeg zitten de Duitsers er. Zoals ik al schreef hebben zij momenteel ook Troarn in hun bezit, maar van het dorpje is niets meer over dan een hoop puin als gevolg van de bombardementen uit zee en lucht en van de kanonnen te land. Hoewel de randen van de geallieerde troepen natuurlijk beweeglijk zijn en nu eens wat winnen, dan weer wat verliezen, nu eens voortgang en dat weer wat terugtrekken, hebben Montgomery's heirscharen geen enkel belangrijk punt opgegeven. De Duitse tegenaanvallen stijgen in wildheid en naar men vermoedt heeft Von Rundstedt besloten van andere plekken in Frankrijk enige troepen te verplaatsen naar hier om de geallieerde opmars onmogelijk te maken. Of Von Rundstedt strategische of tactische reserves hiervoor zal gebruiken weet ik niet, maar ik vermoed dat het laatste meer waarschijnlijk is. In dat geval zal hij enige troepen laten komen die thans onder Veldmaarschalk Blaskowitz staan en die nog niet in het gevecht geweest zijn. Naar verluidt is de tweede pantser-divisie de beste van de gehele Duitse weermacht. Moet men hieruit concluderen, dat de Duitsers thans alles op alles zetten om een eind te maken aan het geallieerde strandhoofd?

De komende twee of drie dagen zullen we laten zien of Rommel deze reserves bij stukken en brokken in de strijd gaat werpen zoals in de afgelopen negen dagen, of dat hij in staat zal zijn ze samen te houden voor één grote Duitse tegenaanval. (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 15.6).

Het nieuws van vandaag.

Het gaat hard toe in Normandië. Hoe moeilijk ook weten de Duitsers toch reserves aan te voeren, die zij tegen het Geallieerde strandhoofd werpen. Kleine plaatsen wisselen telkenmale van eigenaar. Zo is Troarn weer in Duitse handen en mogelijk ook Tilly sur Seulles.

De Noordamerikanen maken nog de meeste vordering in het gebied van Carentan, maar hoe het staat in Montebourg blijkt uit geen der telegrammen, die hedenmorgen uit het Geallieerde Hoofdkwartier komen. Churchills belofte van bloed, zweet en tranen voordat de overwinning behaald is, wordt nu wel verwezenlijkt en wij staan pas aan het begin van Europa's bevrijding.

De Geallieerde luchtmacht heeft gelukkig overal het overwicht en trekt dagelijks met duizenden toestellen uit om vijandelijke concentraties, bruggen, vliegvelden, treinen en verder alles wat beweegt, onder vuur te nemen.

In Italië gaat het voorlopig veel beter dan in Frankrijk, want in Italië zijn de Duitse legers al grotendeels verslagen. Het vijfde leger nam nog Orvieto, een stad van 8000 inwoners, maar een belangrijk kruispunt van verkeerswegen ongeveer midden tussen Rome en de bergenmassa tussen Pisa en Rimini gelegen. De luchtmacht uit het Middellandse Zeegebied is ook actief en gisteren werden wel zeven olieraffinaderijen in Hongarije en Joegoslavië aangevallen.

De Russen zetten de opmars langzaam voort over de Karelische landengte in de richting van Viipuri, waar zij nog maar 40 kilometer van verwijderd zijn. De Finnen werpen vele versperringen in de weg en volgens Moskou moet men onder moeilijke omstandigheden vechten.

Uit de Stille Oceaan is het grote nieuws het nieuwe Noordamerikaanse offensief met landingen in de Marianen. Het eerste nieuws hiervan komt uit Tokio en van Geallieerde zijde is nog geen bevestiging gekomen, hoewel Admiraal Nimitz gisteravond meldde, dat Noordamerikaanse oorlogsschepen de eilanden beschoten.

Hiermede is een aanvang gemaakt met de bevrijding der Chamorro's, de oudste bewoners van de Marianen, die zich over een afstand van 650 kilometer uitstrekken ten Oosten van de Philippijnen. Saipan, **een der aangevallen eilanden**, ligt op 1200 kilometer ten Zuiden van de Bonin-eilanden en die liggen op hun beurt op 1000 kilometer van Tokio.

Bevrijding der Chamorro's begonnen.

Duitsers hollen verder naar Noord-Italië.

BOMBARDEMENTEN OP DE MARIANEN.

Admiraal Chester Nimitz, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan, maakte bekend, dat Noordamerikaanse oorlogsschepen hun kanonnen gericht hebben op vijandelijke posities in de Marianen. Slagschepen, kruisers en torpedojagers bombardeerden Maandag en Dinsdag de eilanden Tinian en Saipan. De granaten veroorzaakten grote branden in de steden Garapan en Charankonoa en in de haven Tanapag van het eiland Saipan (Washington, (AP) 14.6).

LANDING IN DE MARIANEN.

De radio van Tokio heeft medegedeeld, dat Geallieerde strijdkrachten hedenmorgen hebben pogen te landen op het eiland Saipan in de Marianen en dat hevige gevechten thans in voortgang zijn. De radio zeide, dat de landingspoging volgde op een reeks van hevige aanvallen op Saipan en andere Japanse bases in het gebied van de Marianen door een machtige Geallieerde vloot.

De Marianen liggen op ongeveer 2500 kilometer ten Zuid-Oosten van Tokio.

Volgens de radio werden de landingen ondernomen van twintig transportschepen en honderd landingsvaartuigen. De Marianen-groep ligt op de rechte linie tussen Truk en Japan. Mochten de Noordamerikaanse strijdkrachten erin slagen op Saipan te landen dan zullen zij dichter bij Japan zijn dan op de andere bases die zij reeds veroverd hebben in de Stille Oceaan, De Japanse berichten omtrent de landingen werden niet ogenblikkelijk bevestigd van Noordamerikaanse zijde. (New York, (AP) 15.6).

DE SNELLE VORDERING IN ITALIË.

Edward Kennedy seint uit Rome:

Het Hoofdkwartier maakte bekend, dat de Geallieerde troepen de Duitse tegenstand breken, welke gedurende de laatste drie dagen toenam, en een algemene voortgang gemaakt hebben langs hun linie in Italië. Hierbij werden Orvieto, Aquila en Narni veroverd en drong men nog verder vooruit. Orvieto ligt op 92 kilometer ten Noord-Oosten van Rome, Narni ligt op 6' kilometer ten Noorden ervan en Aquila op 86 kilometer ten Noord-Westen ervan. Langs de Westkust vorderde het vijfde leger tot 125 kilometer voorbij Rome. Terwijl een colonne van het achtste leger Orvieto, een belangrijk wegenkruispunt ten Noord-Oosten van het meer Bolsena binnendrong, bereikte een andere de buitenwijken van Terni, doch hier werd men opgehouden door een vernielde brug en een Duitse tegenaanval in de buurt van de stad. De troepen van het vijfde leger stuiten langs de Westkust op een vastberaden tegenstand van den vijand te Magliano op 18 kilometer ten Noord-Oosten van Orbetello, doch overkwamen die en trokken de stad binnen. Orbetello, een stad aan de Westkust op 112 kilometer voorbij Rome werd genomen door de Franse troepen en de Noordamerikanen bereikten Pitigliano op 18 kilometer ten Westen van het Noordelijke meer en zonden hun verkenningselementen nog verder. De Geallieerde troepen in de Adriatische sector staken de rivier de Saline over. Niettegenstaande de aankomst van nieuwe Duitse divisies in Italië ontmoeten de Geallieerden nog slechts de afdelingen, die de resten van het 14e Duitse leger uitmaken. Blijkbaar worden deze gebruikt om de Geallieerde opmars te vertragen, terwijl een linie verder in het Noorden in gereedheid wordt gebracht. Geallieerde bommenwerpers hebben spoorwegdoelen aan de Italiaanse Oostkust en ten Zuiden van Florence aangevallen. 15 Duitse vliegtuigen werden vernield in de verrichtingen en 18 Geallieerde vliegtuigen worden vermist. (Rome, (AP) 15.6).

DE TOESTAND IN ROME.

De algemene toestand in Rome is thans bevredigend en alle plannen die gereed lagen voor het bestuur van de stad zijn verwezenlijkt.

Het vereiste totaal van 6000 politiemannen is bereikt. Op het ogenblik worden gemiddeld 24 arestaties per dag verricht om andere dan politieke redenen. Meestal zijn het kleine overtredingen. De eerste dag na de bevrijding van Rome werden de banken geopend en overtroffen de beleggingen de terugnemingen met vijf millioen lires. De militaire overheid gaat voort met het voeden van ongeveer 500.000 personen uit publieke keukens.

Er zijn voldoende ervaren en onervaren werkkrachten. Het grootste tekort heeft men aan geoefende stenografen.

Een gemeenteraad van twaalf man, die den nieuwbenoemden Burgemeester zal bijstaan, zal morgen (Donderdag) worden geïnstalleerd. Twee vertegenwoordigers van elk der zes grote partijen hebben zitting in de raad.

De leden zijn: voor de Liberalen Leno Catanni en Francesco Libesati; voor de Christelijke Democraten, Guiseppe Bersami en Giovanni Vincentini; voor de Arbeids Democraten Guido Lai en Guido de Santis; voor de Actionisten Guido Egidi en Ulderici Mazzolani; voor de Socialisten Giovanni Cannini en Vittorio Bonfiglio en voor de Communisten Giulio Turchi en Angelo Biocca (Rome, (AP) 14.6).

VROUWELIJKE FRANCTIREUR GEVANGEN

Een Duits meisje, dat door de Noordamerikanen gevangen genomen werd te St. Mère Eglise en als franctireur aangemerkt werd, is in Groot Britannië aangekomen. Zij protesteerde met te zeggen, dat zij een Poolse is en slechts zes maanden gekookt heeft voor de nazies. Generaal Montgomery zeide dat vijandelijke vrouwelijke franctireurs in actie gedood werden en hij geloofde, dat sommigen van haar „Duitse vrouwen waren die naar Normandië gebracht werden". Dit werd door de Duitsers ontkend (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 14.6).

Willibrordus, bewaar de Kerk van Nederland.

Vandaag begint de actie van het Steunfonds voor Katholiek Nederland ten bate van charitatieve en culturele instellingen, opgericht door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. P. I. Verriet O.P. ter wederopbouwing van het katholieke Nederland na de oorlog.

Aanstaande Zondag zal in alle kerken hierover worden gepredikt en vandaag of morgen, maar zeker binnen de eerstkomende dagen zullen leden van parochiële comité's of van andere daartoe in het leven geroepen comité's bij alle katholieken van dit staatsdeel aankloppen om gelden in te zamelen en toezegging te krijgen van vaste, regelmatige bijdragen voor dit schone en nationale doel.

De katholieke kranten van Curaçao zullen vandaag een artikel over dit onderwerp bevatten en hoewel wij reeds verschillende malen hierover schreven, lijkt het ons, dat nogmaals het doel van deze actie ook door ons beklemtoond moet worden. „Willibrordus, bewaar de kerk van Nederland" is tot motto gekozen, zoals het Buy more warbonds de zinspreuk van de Noordamerikaanse volksinspanning is om zoveel mogelijk bons ter ondersteuning van de oorlogsnijverheid te kopen. Willibrordus, stichter van de Kerk van Utrecht, waaruit de Nederlandse christenheid is voortgekomen en daarom later door den Paus tot Patroon van Katholiek Nederland uitgeroepen, werd door het Steunfonds ook als zijn Patroon aangenomen. En het zal onder de voorspraak van den Heiligen Willibrordus zijn dat de actie om op te bouwen wat de Duitse moderne heidenen hebben plat geslagen en afgebrand te herbouwen. Dat zal veel zijn. Elke keer bevat ons blad berichten van gesloten kloosters, afgebrande kerken. Hoe zullen wij alles waar geslachten aan gearbeid hebben terugvinden? Wat is er over van de katholieke scholen en hospitalen? Van dat alles zal heel weinig over zijn.

Nu voor oorlogsslachtoffers en nationale doeleinden hier in Curaçao gelden worden ingezameld rust bovendien op de katholieken van Curaçao de taak straks katholiek Nederland te herbouwen. Voor een groot deel zijn de katholieken onder ons in Nederland geboren en getogen, hebben zij er school gegaan en zijn zij er gevormd. Voor een ander, het grootste deel, bestaat Europees Nederland alleen uit de geestelijke en materiële gaven die het over de bevolking van Curaçao uitstrooide, die honderdtallen jonge mannen en vrouwen, die als Paters, fraters en zusters naar hier gekomen zijn om met het heilig Geloof ook een zekere welstand te scheppen die nodig is om het geloof te doen bloeien, onderwijs is er gebracht, hospitalen werden gesticht. Nog vandaag wordt het nieuwe hospitaal op Bonaire geopend. Het St. Elisabethsgasthuis geldt algemeen als het beste van geheel Caraibië en tot op de Bovenwinden toe bestaat er een. Vergelijkt dat eens met de omliggende eilanden. Wat heeft Curaçao niet te danken aan Nederland, dat de gelden voor dit alles vergaarde.

Thans is de dag der vergelding gekomen. Thans ligt Nederland zonder scholen en hospitalen, zonder kerken en kloosters, die althans voor een gedeelte zijn vernield. Vanzelfsprekend kunnen wij op Curaçao niet dit alles weer opbouwen.

Maar onze ereplicht ligt thans voor ons. Zoveel binnen ons vermogen is te offeren. Voor ieder zal dit verschillend zijn, de een heeft zoveel meer nodig dan de ander; maar van ieder, die de welstand van Curaçao geniet, geldt toch voor zeker, dat hij of zij wel iets minder kan, dat hij zich toch wel iets ontzeggen kan, wanneer hij degenen die straks bij hem komen niet met een fooitje of een bedelcent wil afschepen, maar een bijdrage schenken, die hem zelf van iets anders berooit.

Daarom wekken wij thans ieder op mede te werken. Wij vernemen, dat de onderwijzersvereniging Don Bosco al begonnen is. Die heeft de primacie, die niemand haar meer ontnemen kan. En het gaat goed, meldt men ons. Laat dat het straks van alle comité's gezegd kan worden, laat het een wedloop worden.

Generaal Dwight D. Eisenhower (links), Opperbevelhebber van de Geallieerde invasiestrijdkrachten, en Schout bij Nacht Alan G. Kirk (rechts), Bevelhebber van de Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten, die bij de invasie helpen, slaan de voortgang der Geallieerde landingen in Frankrijk gade van schepen voor de kust.

Bonaire's St. Franciscus-Hospitaal ingewijd.

Een Bonairiaan schrijft ons:

Eenvoudig, berustend in zijn lot dat het nu eenmaal het enige op het eiland is, maar trots dat het voor zovele zieken, ouden van dagen een dienst kan zijn, staat het Hospitaal van Bonaire tussen bomen, omsloten door een met beton en hout gebouwd hek. Ten Oosten van het Hospitaal staat de zusterswoning, een van de mooiste gebouwen op Bonaire

De Bonairianen, gaan, als ze ziek worden hun toevlucht zoeken bij de zusters om dan als ze na een geduldige verpleging en lieflijke behandelingen het hospitaal verlaten de zusters nooit te vergeten en tenminste iedere maand hun dank te komen betuigen. Want de Bonairiaan is zeer dankbaar! „En hoe hebt u het gemaakt in het hospitaal? Hoe hebben de zusters u verzorgd?" vragen de bekenden die er heel nieuwsgierig naar zijn, want hetzelfde lot kan hen elk ogenblik treffen en dan is dit het enige toevluchtsoord waar zij troost en hulp krijgen. „schitterend! Onuitsprekelijk! Ik kan het niet beschrijven. Wat een werk hebben die zusters niet en toch altijd even opgewekt en ijverig voor haar patiënten en altijd vragen: voelt u zich wat beter?" Ik zal haar nooit vergeten. Ik ga haar iedere maand bezoeken!"

Zo'n onvergetelijke indruk neemt de Bonairiaan mee van zijn verblijf in het hospitaal, een indruk die hem nooit meer ontgaat en hij altijd vertelt aan anderen. Bij het krieken van de dag wanneer de vogeltjes tussen de takken van de bomen zingen en aankondigen dat er een nieuwe dag aangebroken is, gaan de zusters, langzaam lopend en prevelend naar de kerk, die ongeveer een halve kilometer ten Oosten van het Hospitaal staat, haar kracht zoeken bij God en de heilige Mis bijwonen. De kracht die haar versterkt en aanmoedigt om haar plichten na te komen om vriendelijk en geduldig de mensen te verzorgen. Daarin, Bonairianen, zit het middel dat de zusters aanwenden om jullie zo te verzorgen dat als jullie het Hospitaal uit zijn haar spontaan bij alles in moeten halen. Dát is haar middel. Zo gehecht als de Bonairianen zijn aan hun ouders, aan bekenden en vreemden die slechts wat vriendelijk voor hen zijn geweest, zó gehecht zijn zij aan de zusters als zij nu eenmaal die verzorging hebben ondervonden die onovertreffelijk is en die alleen de zusters en de moeder aan het bed van haar zieke kind rijk zijn. Wat een goede gave! Is het dan een wonder dat wanneer iemand, heel zwaar ziek, zijn toevluchtsoord zoekt bij de zusters en na crisis-dagen waar de zuster dag en nacht hem bij moet staan, als dan na zoveel moeite de zieke weer op stande voet is gekomen, is het dan een wonder dat deze mens zo gewaagt van de zusters? Inderdaad, hij zal het niet vergeten!

Nu de zusters op Bonaire een broederhospitaal bij hebben gekregen zal het zware taak wat verlicht worden maar het zal zwaar voor haar blijven om op dezelfde tred voort te gaan als ze gingen toen er slechts één hospitaal was. Maar zij weten wel waar het middel te vinden is! De Bonairiaan bedankt de zusters voor haar geduldige en liefelijke verzorging en dat zij deze doorzetten is zijn hartelijke wens.

Het ontstaan van het hospitaal bediend door de zusters van Roosendaal, van Bonaire is te danken aan Zijne Hoogw. Excellentie Monseigneur G.M. Vuylsteke O. P. Apostolisch Vicarius van Curaçao van 1910 tot 1930, die in het begin twee Zusters naar Bonaire stuurde om een beging te maken aan de zo door den Bonairiaan gewaardeerde taak de verzorging van de zieken. Deze Zusters waren: Zuster Bernarda en Zuster Serafina. De stichter van dit hospitaal heeft moeite noch tijd gespaard om het hospitaal vooruit te brengen en als er iemand is wien wij na God en de Zusters moeten bedanken, dan is het zeker Monseigneur Vuylsteke. God zegene het werk van Monseigneur Vuylsteke.

Noordamerikaanse valschermtroepen, gereed voor vertrek, wachten hier op een Engelse basis naast het vliegtuig, dat hen naar Frankrijk zal voeren.

CURAÇAO.

GEEFT ONS HET MATERIAAL.

„Give us the tools, we will do the job".

Mevrouw M. Knapper schrijft:

De invasie is begonnen, wij hopen, dat het einde in zicht is. Het einde van een lange lijdensweg, die ons volk gegaan is. Maar het einde van de oorlog zal helaas niet het einde van het lijden betekenen, al zal er overal een vreugde zijn, dat men nu kan beginnen op te bouwen na deze lange jaren van afbraak en vernietiging.

Het Vrouwencorps te Londen, waarbij zich spoedig naar wij hopen de Surinaamse en Curaçaose deelneemsters zullen voegen, heeft het grote voorrecht een van de eerste groepen Nederlanders te zijn, die direct werkelijke hulp mogen gaan verlenen.

Als onderdeel van het zg. „Militair Gezag", hetgeen weer een deel zal vormen van de Geallieerde legers, zal het corps in Nederland hulp verlenen, zodra ons land geheel of gedeeltelijk van den vijand bevrijd is. Het is slechts een klein corps, maar het zal de kern vormen van een veel groter Corps, een Corps, dat naar wij vrezen, nooit genoeg zal zijn voor de enorme taak, die het wacht. Als men alleen bedenkt, dat men gedurende de eerste weken aan de grenzen van het van ouds als gastvrij bekend staande Nederland 1 millioen 250 duizend ongeorganiseerde repatriërenden verwacht, dan lijkt het een haast onbegonnen taak deze allen op te vangen, medisch te onderzoeken te voeden te kleden, te reinigen en te registreren en naar hun haardsteden terug te brengen, te meer daar velen van die haardsteden niet meer zullen bestaan. Wij zijn geneigd de kant van de minste weerstand te zoeken en te zeggen: „Het zal wel meevallen", maar wij weten, dat het zeker niet zal meevallen, integendeel, dat wij met het grootste voorstellingsvermogen ons nog geen beeld er van kunnen vormen. En dan bestaat er nog de mogelijkheid, dat er in Nederland ook een invasie zal komen met al de gevolgen van dien......

Maar griezelen en klagen helpt niet, wij moeten doen en wel zo spoedig mogelijk. Al onze eigen griefjes en persoonlijke narigheden opzij zetten en proberen hen te helpen, die het zoveel jaren zo slecht hadden, terwijl wij het goed hadden en die ondanks dat de goede „spirit" bewaard hebben. Dit waren de overwegingen waardoor de vrouwen in Engeland net zo lang aandrongen bij de regering tot het Corps werd opgericht. En dezelfde overwegingen hebben ongetwijfeld ook de deelneemsters uit Suriname en Curaçao er toe doen besluiten haar hulp aan te bieden. Zij wachten nu op de mogelijkheid haar reis te beginnen en zullen in afwachting daarvan hier en in Suriname haar oefening krijgen.

Het Corps in Engeland zal met ambulancewagens, cantinewagens, consultatiewagens enz., worden uitgerust, daar men weet dat er in Nederland absoluut geen rijdend materiaal meer is. Om het Corps in Nederland zo groot mogelijk te kunnen maken, is er heel veel meer materiaal nodig, want zonder wagens kunnen de vrouwen in Nederland, die ook mede zullen willen helpen, niets uitrichten, al zijn zij met de grootste ijver bezield. De V.O.C. alhier wil trachten gelden in te zamelen voor een of meer rijdende cantines of ambulances. De Sanoc bood de twee ambulances aan, welke indertijd voor Nederlands Oost-Indië bedoeld waren, maar door de val van Nederlands Indië hier bleven. De Bouwmaatschappij Nederhorst gaf ƒ 5000,— om naar behoeven een cantinewagen of ambulance aan te schaffen. Tenslotte stelde het Rode Kruis van Curaçao evenals het Rode Kruis van Suriname onder voorwaarden een nader te bepalen bedrag beschikbaar voor aankoop materieel.

Volgt allen dit prachtig voorbeeld; er is nog veel meer nodig. Uw familie, uw kinderen, uw vrienden in Nederland hebben het nodig en hebben recht op onze hulp. Geef uw bijdrage aan het V.O.C., die voor verdere verzending zal zorgdragen.

„Geef ons het materieel, wij zullen het werk doen."

Bankrekening V.O.C.
Edwards Henriquez Bankafdeling
De Ruyterplein 3
Sluiting 20 Juni as.

* * *

De eerste drie Dames: Mevrouw van Moorsel—Landzaat; Mevrouw Bakker—Zwietering (Suriname) en Mejuffrouw Hassell (Saba) zijn naar Miami vertrokken voor een oefening van zes weken bij de WACS; daarna zullen zij naar Australië vertrekken. Over ruim een maand zullen zes andere deze eerste drie volgen.

VERENIGINGSNIEUWS.

De combinatie Katholieke Verkenners Curaçao, die as. Zondag om 15 uur tegen de Sint Jozefgroep zal spelen, is als volgt:

L. Schoop (P.C.); I. Snijders (P.C.), J. Dominguez (P.C.); H. Bentura (P.C.), Fernan (Tharc.), H. Hernandes (P.C.); Krips (Hub.), Atjong (Hub.), Carolina (P.C.), Getrouw (Tharc.), Jacobus (P.C.).

De afkorting achter de naam wijst aan de groep waar de jongen in is. P.C. betekent Petrus Canisius-groep; Tharc. betekent Tharcisius-groep; Hub. betekent Hubertus-groep. De invallers zijn: P. Snijders (P.C.), Looiman (Hub.), Wagner (Tharc.), H. Martis (P.C.), Bertand (P.C.), Fedanki (P.C.) en La Cruz (P.C.). De wedstrijd zal plaats vinden op het Rifterrein en niet op Brakkeput-terrein zoals het vermeld staat in ons blad van eergisteren, Dinsdag, 13 Juni.

— **Curaçaose Postzegel Vereniging:** Een gewone ledenvergadering zal op Vrijdag 16 Juni om 20 uur in het Vergaderlocaal van de Club „Asiento" gehouden worden.

GESLAAGD.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

Examen voor **Kwekeling (1e verklaring,** bedoeld in artikel 15 c der Onderwijsverordening 1935, P.B. No. 43), gehouden op Curaçao 13 Juni 1944. Geslaagd de dames: B. B. Beaumont, H. M. Craanberg, E. V. Jansen, A. J. Koenraad, C. M. Kwidama, C. M. de Paula, J. F. Waga en N. Th. Wedervoort.

„THE SONG OF BERNADETTE"

De directie van Roxy deelde ons mede, dat de film „The Song of Bernadette" in de loop der volgende maand, misschien in Augustus, hier verwacht kan worden. Men is thans doende de Spaanse ondertitels voor de film te vervaardigen.

Door middel van advertenties zullen de lezers van nu af aan op de hoogte worden gehouden omtrent deze biezondere film.

BEKENDMAKING.

De gezaghebber van Aruba maakt bekend, dat met ingang van den 9den Juni de volgende maximum winstpercentage voor dit eiland zijn vastgesteld:

I. A. Voor den kleinhandel op het eiland Aruba:
Whiskey bij verkoop per flesch, den kostprijs per flesch, vermeerderd met een winstmargevan 40%
B. Voor scheepsleveranties (bestemd voor gebruik aan boord van schepen):

Whiskey bij verkoop per kist of doos van 12 flesschen, den kostprijs zonder invoerrechten en accijnzen per kist of doos, vermeerderd met een winstmarge van 50 %.

Sigaretten (Amerikaansche import), bij verkoop per kist of doos met van 10.000 of 20.000 stuks, den kostprijs zonder invoerrechten en accijnzen per kist of doos, vermeerderd met een winstmarge van 50 percent.

II. Als prijs, waartegen z.g. „patent-geneesmiddelen" en „versterkende middelen" in den kleinhandel op het eiland Aruba ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen, den kostprijs van deze artikelen, vermeerderd met een winstmarge van 80 percent.

III. Te bepalen dat, het onder II van deze beschikking de navolgende artikelen zijn uitgesloten:
a. alle preparaten, welke gekoeld opgeslagen moeten worden ter voorkoming van bederf.
b. Sera en vaccins,
c. Preparaten, waarvoor door de fabriek een datum is vastgesteld, na welken de preparaten niet meer mogen worden verkocht.

IV. Als prijs, waartegen z.g. „patent-geneesmiddelen" en „versterkende middelen" in de groothandel op het eiland Aruba, mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen, den kostprijs van deze artikelen, vermeerderd met een winstmarge van 20 percent.

V. Te bepalen dat onder „kostprijs" van artikel II moet worden verstaan in deze beschikking den voor de ontvangen goederen in rekening gebrachten c.i.f.-prijs, omgerekend in Curaçaosche guldens tegen den koers van den dag van ontvangst der goederen, vermeerderd met de douane-rechten, het evenredig deel der transportkosten voor vervoer der goederen naar magazijn of verkoop lokaal, bankkosten en telegramkosten, mits beide laatstgenoemde kosten niet meer bedragen dan 2 percent der totale f.o.b. waarde der goederen.

De Gezaghebber.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	6317
2e prijs	3926
3e prijs	4587
4e prijs	182

LEZING VAN CHINESE VLIEGSTER.

Hedenmiddag om 17 uur zal de Chinese vliegster Lee Yaching in het Theater Brion een lezing houden over China. Van hetgeen wij reeds van haar vernamen, belooft de lezing interessant te worden.

DE HEER MADURO TERUG.

De heer Gilbert Maduro is Zaterdag jl. teruggekeerd van zijn reis met een Pan American Clipper naar New York, waar hij wegens een ernstig ziekte verbleef.

Toen de heer Maduro op 20 April in Miami aankwam werd hij op een brancard gelegd en in een vliegtuig geplaatst dat naar New York vertrok. Tengevolge van een ernstig auto-ongeval op Curaçao verbleef de heer Maduro een maand in het hospitaal.

Kort na deze ziekte begon de heer Maduro hevig aan hoofdpijn te lijden, zo erg dat de doktoren hem aanraadden naar de Verenigde Staten te gaan. Hij was ook gedeeltelijk verlamd aan een arm tengevolge van het ongeval.

Na een maand in het Presbyteriaanse Hospitaal te New York gelegen te hebben onder de behandeling van enige specialisten volgde zijn genezing.

Met zijn broer, Ephraim die hem vergezelde, bezocht hij vervolgens de Pepsi-Cola fabrieken op Long Island.

ARUBA.

PROF. DR. VAN DER VELDT KOMT.

Wij zijn blijde te kunnen berichten, dat Prof. Dr. J. van der Veldt O.F.M. ditmaal gelegenheid heeft kunnen vinden om de uitnodiging van Pastoor Bartel te aanvaarden. Zaterdag zal Pater van der Veldt naar Aruba gaan, waar hij Zondag zal prediken ter gelegenheid van de sluiting van het Veertiguren-gebed

SIR TRAFFORD LEIGH-MALLORY
Bevelhebber van de Geallieerde invasie-luchtmacht.

Ons Koninkrijk

DE TOESTAND IN NEDERLAND.

Duizenden Nederlanders hebben van de Duitsers bevel gekregen om deel te nemen aan de bouw van nieuwe verdedigingswerken en het uitbreiden van de overstromingen. De voedseltoestand — vooral in het Westen van Nederland — is nijpend, daar het vervoer bijna geheel lamgelegd is door de Duitsers, die alle transportmogelijkheden voor zichzelf hebben opgeëist.

DE FLORES BIJ DE INVASIE.

Arnold C. van Beers seint uit een vertraagd telegram aan boord van de Flores 6 Juni:

Om 10 uur gitseravond nam de kleine „Flores" fier zijn plaats in achter de „Belfast" en de „Diadem", voor de „Orion" en de „Argonaut" bij het bombardements-eskader dat de taak had een beschermend spervuur te leggen vóór de eerste invasie-troepen op de kust van het schiereiland Contentin en zo mogelijk den Duitsen batterijen, achter de kust, het zwijgen op te leggen. Wij stoomden door de kanalen in de Duitse mijnenvelden, die enkele uren vroeger door onze mijnenvegers waren gezuiverd. Elk schip van de bombardementsgroep had een juiste omschrijving van zijn taak en iedere officier wist precies welk doel getroffen moest worden door zijn batterijen. De taak van de „Flores" was het tot zwijgen brengen van een drie-duims batterij nabij het kustplaatsje Arromanche les Bains, ten Noord-Oosten van Bayeux. De batterij bestond uit twee kanonnen, die de gedeelte van de kust bestreken, waar de landingen moesten plaats grijpen; het was dus van het grootste belang de batterijen te vernielen, die beschermd war endoor zwaar gewapend beton en waarvan de positie moeilijk te bepalen viel.

Om 0.45 uur bereikten wij de aangewezen positie op 14 km. van ons doel. Ver van ons, aan stulrboordzijde was een groot Noordamerikaans eskader waarvan ons zusterschip, de „Soemba" deel van uitmaakte. Om 0.50 uur openden de 6 duimskanonnen van de „Belfast" en de „Diadem" achter ons het zware kustbombardement, waarmee de „Flores" onmiddellijk instemde met drie salvo's van zijn drie-duims kanonnen. Gedurende dit bombardement naderde de grijze massa der landingsschepen de kust, terwijl vuurpijlen door het donker kliefden en hevig geschut de hindernissen aan de kust vernielden. De Duitse batterijen vuurden terug en zeven vijandelijke granaten sloegen op enige afstand van de „Flores" in zee, zonder schade te veroorzaken. Onze bemanning was zo druk bezig een zo groot mogelijk aantal projectielen op de kust af te vuren, dat zij er nauwelijks notitie van nam. Met haar typisch silhouet is de „Flores" gemakkelijk te herkennen, vooral voor de Britten, die met hem, zij aan zij, bij Sicilië hebben gestreden. Gedurende het zwaarste gedeelte van het bombardement groette de seinlamp van de „Orion" ons met de woorden: „Blij u hier terug te zien". Een ander Brits oorlogsschip vroeg: Zijn er nog mannen van de Middellandse Zee aan boord?

Op dit ogenblik daalde een dik grijs rookgordijn over de Franse kust en konden wij ons doel niet meer zien. Een zware luchtaanval begon en wij gingen dichter onder de kust liggen. Wij naderden tot 7.400 meter en konden van tijd tot tijd ons doel weer observeren. De vijandelijke kanonnen waren bijna bedolven onder zware blokken beton.

De „Flores" slaagde er echter in den batterij het zwijgen op te leggen. Wij hadden onze opgelegde taak verricht, maar plotseling begon een vuurmond achter de vernielde batterij te schieten op de manschappen, die tanks aan de wal bachten. Na twaalf salvo's zweeg de batterij; waarschijnlijk was de bemanning alleen buiten gevecht gesteld, want kort er na begon de batterij deer te schieten. De „Flores" antwoordde weer, maar intussen waren de Geallieerde troepen gereed om de batterij te bestormen en onze kanonnen zwegen. De taak van de „Flores" was voorlopig verricht. Zij had 230 projectielen afgevuurd. Alles was volgens het vooropgezette plan verlopen en de „Flores" keerde weer naar Engeland om de munitie-voorraad aan te vullen, terwijl de tanks van de Geallieerden over de hellingen verdwenen, het binnenland in (Aneta).

DE KONINGIN BIJ DE NEDERLANDSE VLIEGERS.

Wij vernemen nog over het bezoek van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina aan de Nederlandse vliegers in Engeland, dat Haar bezoek gepaard ging met het toekennen van onderscheidingen. De Koningin begaf zich per vliegtuig naar deze voorwitgeschoven basis en was vergezeld door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en den Commandant van het Mitchell-escader.

Aan dezen laatste werd het Nederlandse Vliegerskruis met eervolle vermelding toegekend

Veertien vliegers ontvingen het Vliegerskruis, terwijl één van hen een biezondere beloning kreeg voor betoonde moed in het Verre Oosten.

Het bezoek greep plaats even voor de vliegers vertrokken met de Raf in een groep, waarin ook Franse vliegers een plaats hadden, met het doel het bos van Grimbosq onder vuur te nemen. In enkele minuten hebben de vliegers hier 150 ton bommen laten vallen op vijandelijke gepantserde eenheden (Aneta).

DODE JAPANNERS IN HOLLANDIA.

Geallieerde patrouilles in het Hollandia-Aitape gebied en de Sarmi en Maffin-sectoren hebben 296 Japanners gedood; velen werden gevonden, omgekomen door gebrek. Het aantal doden aan de zijde der Japanners bedraagt in dit district 4795; er werden 629 gevangenen gemaakt.

DALING VAN DUITSE PAPIEREN.

Volgens de Nederlandse radio daalden de Duitse waardepapieren op de Amsterdamse beurs na het bekend worden van de invasie (Aneta).

NEDERLANDS - INDISCHE REGERING.

Een gedeelte der Nederlands-Indische regerings-organisaties is te Melbourne gevestigd; de organisaties, die zich bezig houden met het vestigen en oefenen van de detachementen van de ambtenaren zullen echter weldra naar Brisbane worden overgebracht. De taak van de ambtenaren is niet uitsluitend van administratieve aard daar zij in voortdurend contact met de Geallieerde voorposten moeten blijven met het oog op de bevoorrading der bevolking. Ook de Nederlands Indische militaire organisaties dienen een zo nauw mogelijk contact te onderhouden en zich daar te bevinden, waar dit het beste verwezenlijkt kan worden. Het hoofdkwartier van de vloot echter heeft nog niet verplaatst te worden en ook het plaatselijk bureau van de Nederlands Indische Commissie is te Melbourne gebleven. Dr. Blom is aangesteld tot hoofd van het ambtenarenbureau, terwijl Minister Hubertus J. van Mook den heer Charles O. van der Plas voorlopig voorzitter heeft benoemd van de Raad van Departements-Hoofden van de Nederlands Indische regering.

EEN MINUUT STILTE.

Nederlandse en Belgische arbeiders van het New Yorkse diamant-centrum hebben om 11 uur 's morgens op de dag der invasie een minuut stilte in acht genomen. De president Marcel Ginsburg verklaarde: Het werk lag stil, terwijl zij baden en luisterden naar de radio, denkend aan de gezinnen aan de andere kant van de oceaan, zich afvragend wat er met hun dierbaren en bekenden gebeurd was (Aneta).

ONJUIST GERUCHT.

In verband met geruchten, dat de Nederlandse regering het Franse Comité voor Nationale Bevrijding erkend heeft als de voorlopige regering van de Franse Republiek, verneemt Aneta dat door de Nederlandse regering niet een dusdanige stap genomen is en ook nog niet in overweging werd genomen. Tsjechoslowakije, België, Luxemburg en Polen hebben Dinsdag bekend gemaakt, dat zij het Comité als voorlopige regering hebben erkend (Aneta).

Dit is een der zeldzame foto's van Tito (Maarschalk Josip Broz) en zijn Chef Staf Generaal Majoor Arsa Yovanovitch (links) Beiden ontsnapten onlangs aan Duitse gevangenneming toen Duitse luchttroepen nabij Tito, s hoofdkwartier te Drvar landden.

BUITENLAND.

DE GEVECHTEN IN KARELIË.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Het Rode leger heeft de Finnen teruggeworpen over een belangrijke, doch niet nader genoemde rivier, terwijl Generaal Govorovs troepen voorwaarts rollen in de richting van Viipuri tegen den vijand die — volgens den correspondent van „Rode Ster" — „een menigte versperringen" opwerpt. Alle berichten hadden het over de moeilijke omstandigheden waaronder gevochten moet worden. Op vele plaatsen gebruiken de Russen speciale ploegen, die zich een weg moeten banen door de wouden en wegen aanleggen zodat het grof geschut kan worden aangevoerd. Er zijn tekenen, dat het Finse verzet toeneemt, doch er is geen teken, dat de vijand het Rode leger ergens heeft weten tegen te houden. Bij hun terugtocht naar Viipuri vellen de Finnen honderden bomen, zodat deze over de wegen vallen. De Finnen leggen ook hinderlagen aan in de bossen en dwingen de Russen de grootste omzichtigheid in acht te nemen. De Russen gebruiken zware bommenwerpers om een weg te slaan door de bossen en meren en „Izvestia" meldde, dat matrozen van de Baltische Zeevloot thans ook deelnemen aan de campagne, hoe werd niet gezegd (Moskou, (AP) 15.6).

RAFFINADERIJEN IN HONGARIJE EN JOEGOSLAVIË GEBOMBARDEERD.

Noland Norgaard seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Italië:

Noordamerikaanse zware bommenwerpers hebben zeven olieraffinaderijen in Hongarije en Joegoslavië gebombardeerd waarbij zij verzet van vijandelijke gevechtsvliegtuigen ondervonden. Tussen 500 en 750 bommenwerpers namen deel aan de aanvallen. Lightnings, Mustangs en Thunderbolts escorteerden de bommenwerpers. De doelen welke getroffen werden waren de Shell-Koolaz olieraffinaderij: de grootste en belangrijkste van Hongarije aan de Donau op 8 kilometer ten Zuiden van Boedapest; voorts de Fanto raffinaderij nabij de Shell-Koolaz — deze werd beschadigd in vroegere aanvallen op de rangeerterreinen van Boedapest. Ook werden getroffen de Szony raffinaderij aan de Donau op 72 kilometer ten Noord-Westen van Boedapest, de Petfurdo raffinaderij op 88 kilometer ten Zuid-Westen van Boedapest, de Caprag raffinaderij op 52 kilometer ten Zuiden van Zagreb welke vroeger het eigendom was van de Shell en te Osijek raffinaderij in Joegoslavië aan de Donau recht ten Zuiden van Boedapest. Lightnings vielen het vliegveld Kecskenet op 88 kilometer ten Zuid-Oosten van Boedapest aan en vernielden enkele treinen. De eerste berichten zeiden, dat de bommenwerpers goede resultaten boekten bij alle doelen (Geallieerd Hoofdkwartier in Italië, (AP) 14.6).

MIKOLAJCZYK IS TEVREDEN.

De Poolse Premier Mikolajzyk heeft na een week van besprekingen met Roosevelt en het State Department gezegd, dat hij zal vertrekken „met het volle vertrouwen, dat Polen kan rekenen op de steun en de ware vriendschap der Verenigde Staten". Hieraan voegde hij toe, dat het gevoelen tussen Polen en Rusland beter is, omdat er thans contact bestaat tussen het Rode leger en de Poolse ondergrondse organisaties. De Premier zeide, dat de Poolse regering het er op aanstuurt de diplomatieke betrekkingen met de Sovjet Unie te herstellen en vier maanden geleden stelde hij een „tijdelijke practische overeenkomst" voor, waarbij Polen het bestuur zou voeren over de delen van het betwiste gebied. die grotendeels bewoond worden door de Polen en Rusland dan het bestuur zal hebben over de andere delen. De Russen hebben geen antwoord gegeven op dit voorstel, zeide hij (Washington, (AP) 14.6).

BIJ DEN KONING.

Generaal George Marshall, Stafhoofd van het Noordamerikaanse leger, en Generaal Henry Arnold, Hoofd van de Noordamerikaanse lucht-luchtmacht, werden Woensdag door Koning George VI ontvangen in afzonderlijke audiënties op het Buckingham Paleis. Admiraal King werd reeds eerder door Zijne Majesteit ontvangen (Londen, (AP) 14.6).

DUITSERS VERWACHTEN NIEUWE LANDING.

De Duitse propaganda gaf te kennen, dat men een nieuwe Geallieerde landing in Frankrijk verwacht. De radio van Vichy zeide, dat volgens een militairen zegsman van Berlijn een belangrijke activiteit van de Geallieerde scheepvaart werd waargenomen in de Golf van Biscaye voor de Zuidoostelijke kust van Frankrijk en nabij de Spaanse kust. De Berlijnse correspondent van „La Suisse" van Genève zeide dat Duitse waarnemers „belangrijke nieuwe gebeurtenissen" verwachten aan de Atlantische kust binnen de volgende 48 uren. Deze verwachtingen zouden gegrond zijn op de bewegingen van de Geallieerde vloot in het Engelse Kanaal en de bedrijvigheid in de Britse invasiehavens. De Duitse bespiegelingen veroorzaakten geen reactie van Geallieerde zijde (Londen, (AP) 14.6).

DE FRANSEN WAARSCHUWEN.

De Franse overheid in Algiers heeft gewaarschuwd, dat indien de Duitsers gevangen leden van de weerstandsbeweging in het Franse moederland doodschieten, de „tijdelijke Franse regering" (het Nationaal Bevrijdingscomité) gedwongen zal zijn alle nodige tegenmaatregelen te nemen. De aard van deze tegenmaatregelen werd niet te kennen gegeven. De proclamatie werd uitgezonden door de radio van Algiers (Londen, (AP) 14.6).

STEUN AAN DE FRANSE PATRIOTTEN.

Naar men zegt laten de Geallieerden Commando's en Rangers met jeeps, lichte tanks, en antitankkanonnen neer op vliegvelden diep in Frankrijk, welke door Franse patriotten in gereedheid zijn gebracht. De berichten noemden het plateau van Millevaces op ongeveer 72 kilometer ten Zuid-Oosten van Limoges, en ongeveer 130 kilometer ten Zuid-Westen van Vichy als een der plaatsen waar jeeps en lichte tanks werden neergezet (Londen. (AP) 14.6).

GROTERE DRUK OP SPANJE.

Naar vernomen wordt heeft de Noordamerikaanse Ambassadeur in Spanje, Carlton Hayes, opdracht gekregen der Spaanse regering te vragen de uitvoer van alle belangrijke materialen naar Duitsland stop te zetten, niet alleen van Spaanse wolfram maar ook van elk ander artikel dat voor de nazies belangrijk is, zoals olijfolie, huiden, wol, enz. De nieuwe verzoeken zijn gebaseerd op de verandering in de militaire situatie sedert de invasie en op Portugals algehele stopzetting van de wolframverschepingen. Een rapport van Leo Crowley, den administrateur voor buitenlandse economische aangelegenheden, zegt, dat het onthouden aan de nazies van Spanje's wolfram, de chroom en het mangaan van de Balkan en het molybdenum van Noorwegen binnen zes maanden tijds grote invloed zal hebben op het Duitse oorlogsapparaat (Washington, (AP) 14.6)

POOLSE TORPEDOJAGERS HEBBEN SUCCES.

Het Poolse Telegraafagentschap zeide, dat de Poolse torpedojagers „Blyskawica" en „Piorun" twee Duitse torpedojagers in het Engels Kanaal tot zinken hebben gebracht en een derde beschadigden (Londen, (AP) 14.6).

Laatste Nieuws.

— Militaire kringen van Berlijn zeiden — volgens het Zweedse blad „Aftonbladet" — dat nieuwe Geallieerde landingen elk ogenblik verwacht kunnen worden bij Calais en Ostende.

— Midden in de namiddag beweerden de Duitsers Montebourg heroverd te hebben. Volgens de laatste berichten van het Geallieerde Hoofdkwartier vochten de Noordamerikanen er in de straten.

— De filmacteur Mickey Rooney, 22 jaar oud, is in het leger opgenomen als gewoon soldaat. Voortaan zal hij 50 dollar per maand verdienen.

— Het Duitse communiqué zegt: „De slag in Normandië neemt elke dag in hevigheid toe. De vijand, die in de eerste dagen van de invasie getracht had een houvast op de kust te krijgen, poogt thans zijn strandhoofd naar alle kanten uit te breiden. Onder de salvo's van de zwaarste vlootkanonnen, onophoudelijke luchtaanvallen en met nieuw aangevoerde infanterie- en tankstrijdkrachten die van beide zijden in de strijd geworpen worden, nadert de slag zijn hoogtepunt. Gisteren ontstonden hevige gevechten vooral in het gebied van Tilly, te Caumont en ten Zuid-Westen van Balleroy. Talrijke vijandelijke tanks werden vernield in deze gevechten. De vijand leed biezonder hevige verliezen. Onze troepen behielden hun stellingen overal. Ten Oosten van Caumont bezette een Duitse formatie pantserstrijdkrachten verschillende hardnekkig verdedigde dorpen. Vijandelijke parachutisten die achter ons front landden ten Noord-Oosten van St. Lo werden opgeruimd. Slechts ten Westen en Noorden van St. Mère Eglise won de vijand enig terrein.

— In de afgelopen nacht werd de fabriek voor synthetische olie te Gelsenkirchen in Duitsland opnieuw aangevallen. Er werden mijnen gelegd in vijandelijke wateren. Geen enkel vliegtuig wordt vermist van deze ondernemingen. Hedenmorgen trokken weer van duizend tot tweeduizend Noordamerikaanse zware bommenwerpers met een escorte van gevechtsvliegtuigen uit om doelen van Brest tot Nederland aan te vallen.

— In Noord-Birma is de strijd om de stad Mogaung begonnen bij een verassende aanval van luchttroepen en woudstrijdkrachten onder Brigadier Calvert.

— Radio-Tokio heeft nog bekendgemaakt, dat de Geallieerde strijdkrachten ook pogen te landen op het eiland Tinian in de Marianen.

— Een bericht uit Zürich zegt, dat de Duitsers de havenwerken van Cherbourg hebben opgeblazen. Elke brug over de Seine van Parijs tot Le Havre is vernield door Geallieerde bommen.

— Het weer is vandaag prachtig boven de Straat van Dover. De zon schijnt helder en de zee is kalm. Het zicht is goed en de barometer laat zien, dat het weer voorlopig goed zal blijven.

MOTIE VAN AFKEURING.

De Staten van Suriname hebben in een vergadering van 8 Juni jl., waarbij menig hartig woord gesproken werd, een motie van afkeuring aangenomen inzake de gevoerde rijstpolitiek van het Bestuur in Suriname.

GEBEDSSTOND IN SURINAAMSE CATHEDRAAL.

In de Cathedrale Kerk van Paramaribo werd op de avond van de dag na de invasie een gebedsstond gehouden, welke ook door Gouverneur Brons werd bijgewoond. Behalve vele burgers waren er honderden soldaten en de kerk was eivol. De dienst werd geleid door den Provicarius. Zondag jl. werd de geheie dag aanbidding gehouden voor het welslagen der invasie en elke avond wordt in de kerk het rozenhoedje gebeden voor hetzelfde doel.

„OM NEERLANDS TOEKOMST" — IV.

Het Sociaal-democratisch standpunt.

„Eensgezind zijn de sociaaldemocraten in hun wil om mede te regeren. Men wil al zijn krachten beschikbaar stellen voor de oplossing der vele moeilijkheden, waarvoor ons land zal staan. Men wil opgenomen worden in het geheel, tot het vormen van een brede en hechte basis voor politieke activiteit, van waaruit de herbouw van het sociale, economische en culturele leven kan beginnen. Dit is een zekerheid, waardoor veel van hetgeen men thans ondergaat, gemakkelijker wordt gedragen. In enkele opzichten verkeert de sociaal-democratie in een biezondere, misschien mag men zeggen voordelige positie. In de eerste jaren na de oorlog zal de landspolitiek belangrijker zijn dan de gemeentelijke of provinciale politiek. In de landsregering waren de sociaal-democraten echter pas sedert de zomer van 1939 opgenomen. Zij vormden het nieuwe element in de nieuwe combinatie. Het onvermijdelijke opnieuw opnemen van mensen van sociaal-democratische overtuiging in de landsregering zal na de oorlog ten opzichte van vroeger een nieuw element blijven vormen. Vermoedelijk zal ook nog in een ander opzicht de positie der sociaal-democraten biezonder zijn. Het sociale en vooral het economische program, door hen ontwikkeld in de jaren vóór de oorlog, heeft zijn betekenis nog niet verloren. Integendeel, het heeft aan betekenis gewonnen. Planhuishouding is voor zeer velen, die daar vroeger aarzelend tegenover stonden, en voor zeer velen, die vroeger zich afzijdig hielden van de politiek, doch nu hun aandacht daarop hebben gericht, geen 'holle leuze' meer. Er is naar onze mening overeenstemming aanwezig in een zeer groot gedeelte van het volk ten aanzien van een constructieve politiek op staatsrechterlijk, op sociaal en op economisch gebied, waarbij deze constructieve politiek nauw aansluit bij hetgeen van sociaal-democratische zijde voor de oorlog is gepropageerd."

Verder wordt dan gezegd:

„**Wij moeten komen tot een sterk regeringsgezag met een gezonden volksinvloed. Bij dit sterke regeringsgezag moet bureaucratie worden vermeden; deze gezonde volksinvloed moet niet tot politieke versnippering leiden.**

„**Wij menen, dat principieel voor ons land de verhouding tussen Kroon, regering en parlement, gehandhaafd moet blijven, zoals zij voor 1940 was.** Nederland blijve dus een constitutioneel geregeerde monarchie, met een door de Kroon benoemde regering, welke verantwoording schuldig is aan een door het volk volgens algemeen, direct en geheim kiesrecht gekozen, parlement met wetgevende bevoegdheid."

Verschillende andere systemen worden dan besproken en verworpen, waaronder het corporatieve stelsel. „Het staatsburgerschap rijst boven het specifieke producentenbelang uit", zo heet het, „en het zouden slechts deze producentenbelangen zijn, die bij een op corporaties gegrond systeem in het vertegenwoordigend lichaam hun uitdrukking zouden vinden." De schrijver meent, dat men ook in katholieke kring terugkeert tot de beginselen onzer parlementaire democratie. Men mag daarom echter de ogen niet sluiten voor aanwijsbare gebreken. **Algemeen is de afkeer van verbureaucratisering van het bewind.** Hierin ontmoeten de verschillende bevolkingsgroepen elkaar. En het gaat dan verder:

„**De anti-revolutionnairen kennen als richtsnoer: 'de souvereiniteit in eigen kring', de katholieken het 'subsidiariteitsbeginsel', in sociaal-democratische kring was de noodzaak van 'functionele decentralisatie' reeds in 1931 in het rapport 'Nieuwe Organen' neergelegd.** Iedere groep heeft zijn eigen terminologie en al ligt het accent ook telkens wel iets anders, toch is er een gemeenschappelijke grondgedachte.

„De maatschappij heeft thans behoefte aan nieuwe staatsrechtelijke constructies, waardoor de centrale regeringstaak wordt verlicht, het parlement van veel overbodige arbeid wordt ontlast, bureaucratie wordt vermeden en toch de grote taak van ordening en regeling van het sociale en economische leven kan worden volvoerd. Deze nieuwe taak komt te rusten op de schouders van wat men naar ons oordeel het beste 'bedrijfsschappen' kan noemen. De term burgert meer en meer in. Instelling van een niet te groot aantal van deze bedrijfsschappen zal na de oorlog nodig zijn. De regering kan dan algemene regelen stellen, bij de wetgeving zal men dikwijls met een eenvoudige 'raamwet' kunnen volstaan bijv. voor arbeidsduur, vacantieregeling enz. De toepassing van deze regelingen en wetten kan dan door het bedrijfschap geschieden voor het eigen gebied, netgeen een soepele toepassing met kennis van zaken waarborgt. Anderzijds kan hetgeen binnen het bedrijfsleven zelf groeit en zich ontwikkelt tot ontplooiing komen binnen de nieuwe grenzen der ordening, waarbij dan de overheid weer een coördinerende taak heeft. Het zal de taak dezer bedrijfsschappen zijn, een gelukkig evenwicht tot stand te brengen tussen overheidsinitiatief en particulier initiatief.

„Wij verwachten, dat met de instelling en ontwikkeling der bedrijfsschappen **reeds veel van** de critiek op de tegenwoordige bemoeizucht van de overheid zal verdrijven, evenals een deel van de critiek op de „ondeskundigheid" van het parlement in zulk soort aangelegenheden.

„Doch er is meer te doen op staatsrechtelijk gebied. Een groot aantal wetsontwerpen zal na de instelling van **bedrijfsschappen met verordenende bevoegdheid** en na instelling van een '**algemene sociaal-economische Raad**' als **overkoepelende adviserende** instantie door die Raad worden behandeld voor zij aan het parlement worden voorgelegd. Tegenwoordig moet elk wetsontwerp twee parlementaire instanties passeren; de tweede en de eerste kamer. Ernstig moet worden overwogen, of de laatste niet kan worden afgeschaft, terwijl misschien ook het recht van amendement voor de tweede kamer in sommige gevallen kan worden beperkt. Daarnaast moet in ieder geval de werkwijze van het parlement worden gewijzigd. Tenslotte kunnen bij onderlinge werkverdeling tussen regering en parlement grotere bevoegdheden aan de regering worden overgedragen, zoals in crisis en oorlogstijd door machtigingswetten is geschied, terwijl dan het parlement toch tot een intensief toezicht beperkt. Ons land heeft geleden onder de herhaalde regeringswisselingen. Waar wij zeker behoefte aan hebben is dat het land na een verkiezing weet wat het voor de volgende periode aan zijn regering heeft. De Verenigde Saten, Engeland, Zweden kennen een parlementaire democratie, die voldoet aan deze eis. Zij is dus met het parlementaire systeem niet onverenigbaar.

„Onderzoekt men waarom aan deze eis in ons land niet werd voldaan, dan ligt één der oorzaken daarvan zeker in de specifieke Nederlandse partijverhoudingen.

„Het teveel aan kleine partijen was in ons land een euvel. Men kan er door wijziging van de kieswet een einde aan maken. Het eenvoudigste zou bijv. zijn het combineren niet meer verbindend verklaren van lijsten tussen de thans bestaande 'kieskringen'. Vrijwel alle kleinere partijen zouden dan ook bij evenredige vertegenwoordiging uit het parlement verdwijnen.

Het euvel zat niet alleen in een teveel aan kleine partijen, het zat ook in een teveel aan grote! Wij hadden feitelijk een 'driepartijenstelsel', maar drie partijen 'links' en drie 'rechts' van de confessionele scheidingslijn.

„Tegenover de problemen, welke de crisis stelde, welke het sociale en economische leven opriep, is de scheidingslijn naar confessie niet reëel gebleken. In deze oorlogstijd loopt opnieuw de scheiding der geesten niet parallel aan de scheiding naar geloofsovertuiging. Let wel, wij erkennen de waarheid en de waarde van deze scheiding voor het persoonlijke en godsdienstige leven. En toch behoeft deze scheiding naar confessie niet beslissend te zijn bij de politieke partijvorming. Het is een duur verlangen bij velen in de sociaal-democratie, dat de oude partijgrenstelling en de oude partijformaties zullen verdwijnen om plaats te maken voor scheidingen, welke in het politieke leven houdbaarder zijn. Zulk een wijziging in politieke groepering kan en mag slechts plaats vinden na een openlijke discussie na de oorlog. Er zullen daarbij twee soorten van discussiecentra zijn: ten eerste, de oude partijorganisaties en ten tweede de groeperingen van vroeger dikwijls onpolitieke personen, die door de oorlog tot het bewustzijn zijn gekomen dat de afzijdigheid van vroeger geen oplossing biedt."

Daarna volgt een beschouwing over economische en monetaire politiek, van zeer algemene aard. Zij geven aanleiding tot een gedetailleerde schets voor de vorming van **bedrijfsschappen**. Het plan is als volgt:

„De voorzitter wordt volambtelijk en krijgt een belangrijke bevoegdheid. Onder den voorzitter ressorteren twee besturen, een economisch bestuur en een sociaal bestuur. In het sociale bestuur, dat verordeningen op sociaal gebied voor de bedrijfstak vaststelt, zijn, in overeenstemming met de ontwikkeling, die wij in ons land kenden, arbeiders en werkgevers gelijkelijk vertegenwoordigd. In het economisch bestuur hebben naast de ondernemers ook arbeiders zitting, doch hier behoeft geen pariteit te heersen. De positie van arbeiders, ondernemers en overheid zal een andere zijn in het tijdvak der geleide economie: zij zullen in onderlinge samenwerking de methoden moeten vinden, welke het beste resultaat afwerpen voor de gemeenschap als geheel.

„Binnen het bedrijfsschap blijven de ondernemingen de materiële cellen der productie. De taak van de bedrijfsleiding blijve daarmede zeer belangrijk. Een der verschijnselen, welke meestal gevreesd wordt bij ordening, is dat van een technische verstarring. Wij delen deze vrees niet. Juist wanneer een deel van de zorgen van de bedrijfsleiding wordt weggenomen door het georganiseerd zijn in een groter verband, kan men zijn ijver meer richten op het andere en betere deel van het werk: technisch zijn zaken in orde te hebben en sociaal van zijn onderneming een actieve eenheid te maken. Principieel wel anders dan vroeger, wordt bij ordening de positie van de bezitter. Ordening betekent een 'socialisatie', een vergemeenschappelijking van het **beheer** van de productie. De omvang, de prijzen, de sociale voorwaarden en daarmede een belangrijk deel van de kosten der productie zijn geen individuele zaak meer. Zij vallen reeds thans grotendeels buiten de gezichtskring der bezitters van aandelen en dit wordt straks nog frappanter. Hiermede wordt binnen de gezichtskring getrokken de fundamentele vraag van de **socialisatie van de eigendom**, speciaal die van de voornaamste productiemiddelen, waar het naamloze aandelenbezit het verste is doorgedrongen.

„Wij verwachten, dat na de socialisatie van het beheer der productiemiddelen door de ordening, welke dan zal vallen op het inhoudsloze van de functie van den kapitaalbezitter, de socialisatie van de eigendom der voornaamste productiemiddelen automatisch aan de orde zal worden gesteld.

„Overigens worde hier nogmaals de stelling herhaald, die reeds in het Plan van de Arbeid met nadruk is geponeerd: **wat binnen het kader van de ordening aan den particulieren ondernemer kan worden overgelaten, moet aan den particulieren ondernemer worden overgelaten.** Ook hier dus een gezonde decenralisatie, een doorvoering van het subsidiariteitsbeginsel teneinde een overmachtige bureaucratische centralisatie te voorkomen."

Vervolgens komt het **peil der lonen** aan de orde:

„**Een vermindering van de verschillen in reëel inkomen kan als de algemene strekking van onze sociale politiek worden aangeduid.** Een vermindering, maar geen opheffing van de verschillen. Een onderscheid in loon en beloning zal aanwezig moeten blijven; zowel de economische waarde van de betrokken arbeid als het praestatie-element moet tot uitdrukking komen. Een politiek van loonnormalisering sluit trouwens geheel aan bij en past van nature in een geleide economie.

„Wij denken bij een vermindering van looverschillen in de eerste plaats aan de slecht betaalde beroepen. Minimum lonen zullen in een wettelijke regeling moeten vastliggen. Wij denken daarnaast aan de verschillen tussen stad en platteland, alsook aan de positie van jongeren en vrouwen. Loonschalen dienen te worden ontworpen door de bedrijfsschappen in samenwerking met de vakbeweging. Elementen van vakkundigheid dienen in deze loonschalen te worden verwerkt. Hier komt reeds de zich wijzigende positie van de 'vakbeweging tot uiting, die steeds meer het karakter van vertegenwoordigende organisatie der arbeiders zal krijgen, een ontwikkeling, welke trouwens reeds voor deze oorlog was begonnen. Ter vertegenwoordiging der arbeiders is één algemene vakbeweging dan ook vrijwel noodzakelijk, daar geen regering op de duur met een serie van vakbewegingsorganisaties kan blijven onderhandelen. Zou niet direct één algemene vakorganisatie mogelijk zijn, dan is het althans gewenst, tot een overkoepelend bestuur te komen van de bestaande verschillende vakorganisaties.

„Voor vele kleine zelfstandigen is eveneens een beschouwing van het 'beloningspeil' gewenst, al vermoeden wij, dat door de grotere vraag op de arbeidsmarkt de positie van deze groep aanmerkelijk zal worden verlicht. Doch de prijspolitiek, die alweer een onderdeel is van de werkzaamheid der bedrijfsschappen onder hoger toezicht, zal daarnaast voor een 'redelijke' marge tussen richtprijs en kostprijs bij de landbouw, tussen verkoopsprijs en inkoopsprijs bij de distributie moeten zorg dragen."

In verband hiermede wordt de **belastingpolitiek** besproken. Terwijl aan de ene kant gezorgd moet worden voor de trekkers van een minimum-inkomen, kan een speciaal belasting-beleid gericht worden op grotere inkomens. In dit opzicht worden oude verlangens der sociaal-democraten onmiddellijk urgent. Daartegen wordt vaak het bezwaar gemaakt, dat kapitaalvorming erdoor wordt verhinderd. Maar in ons land was voor de oorlog het het totaal der besparingen te groot.

„Bovendien zijn de collectieve besparingen (pensioenfondsen, levensverzekeringen) veel en veel belangrijker geworden voor de kapitaalvorming, evenals de besparingen, bijv. door grote afschrijvingen, in het economische apparaat. De betekenis der kapitaalvorming uit de particuliere inkomens is dienovereenkomstig verminderd.

„De inkomenschaal hangt overigens voor deze grote inkomens direct samen met de vermogensverdeling. Het probleem van de staatsschuld kan niet in kort bestek worden behandeld, maar het staat voor ons vast, dat een heffing in eens van de grotere vermogens noodzakelijk is om ons land een niet al te onbehoorlijke schuldenlast in de volgende decennia te laten medeslepen.

„Onder de engere sociale zorg vallen: werklozenzorg (wettelijk te regelen doch onbelangrijk te maken door werkloosheidsbestrijding), armenzorg (onbelangrijk te maken door werklozenzorg en betere ouderdomszorg, doch blijvend en daarom beter te organiseren) en ouderdomszorg. Het laatste probleem roept om een snelle en zo mogelijke afdoende oplossing. **Financiële bezwaren** van het oude kaliber zullen hier moeten **wijken** voor een **nieuwe** sociale opvatting. Onze gedachten gaan uit naar een gemengd systeem: een staatspensioen, te verstrekken onafhankelijk van de inkomenssituatie op een bepaalde leeftijd, met **bedrijfspensioen**, op de duur te verzorgen door de bedrijfsschappen, waarbij een verband kan worden gelegd van het individuele inkomen met de arbeidspraestatie, zoals thans door de 'zegelwet' geschiedt. De kosten voor het staatspensioen zouden daarbij direct uit de belastingen geput dienen te worden, terwijl voor de bedrijfspensioenen een fondsensysteem aanbeveling verdient. Daarnaast dient tenslotte de mogelijkheid te bestaan van een particuliere aanvulling van het inkomen op de oude dag, bijv. door levensverzekering en eigen besparingen. Staatspensioen en bedrijfspensioen zullen **ook voor** de zelfstandigen geregeld moeten zijn.

„De arbeidswetgeving en de medisch hygiënische voorzieningen kunnen worden uitgebreid en verbeterd. Behalve op enige punten was ons land hierin voorgaan."

Meer dan de partijen, die tevoren aan het woord waren geweest, hebben de sociaal-democraten in details plannen ontvouwd. Hoofdzaak in de uiteenzetting is echter de principiële bereidheid tot samenwerking en tot het herzien van partijgrenzen. In dit opzicht naderen zij op verschillende punten de van katholieke zijde uiteengezette opvattingen.

WIJ ONTVINGEN

Van de G.P.D. ontvingen wij een speciaal nummer over Nederlands West-Indië (Suriname in: **West Indies Magazine**", April 1944. Het is wel opvallend hoeveel tijdschriften in het buitenland de laatste tijd aandacht schenken aan de vrije Nederlandse gebieden op het Westelijk Halfrond, hetgeen natuurlijk zeer verheugend is, omdat daaruit blijk, dat Curaçao en Suriname steeds meer in de belangstelling komen.

Op de omslag van het blad ziet men Oostindische matrozen stappen, waardoor de vreemdeling misschien een verkeerde indruk zou krijgen, al dienen deze matrozen ook op Curaçao. De inhoud is rijk. Men vindt er zowel artikelen over de Curaçaose Benedenkindse- en als Bovenwindse Eilanden in, alsook over Suriname. De artikelen zijn verlucht met mooie foto's.

Op bladzijde 7 al ziet men Gouverneur Kasteel glimchaend (tegen den niet meer op de foto zichtbaren Elias) voor zijn tafel zitten, midden in een stuk van zijn hand over „The Netherlands and The Cribbean".

Van Suriname's waarnemenden Gouverneur Mr. J. C. Brons is er slechts een omlijst stukje op bladzijde 25, getiteld „Greetings from Surinam".

Andere schrijvers zijn de Heren J. A. Mackinnin en Mr. G. W. Boissevain, Drs. J. H. van Boven, Dr. Bartoholomeus Landheer, Kapitein A. W. G. van Riemsdijk, J. H. Boas, Jan van Stappen, K.L.M.'s L. F. Bouman en H. C. Collier. Het Nederlands Inlichtingen kantoor te Montreal blijft niet achter en schrijft over de olie (voor de Raf) van Curaçao en Aruba. Het geheel maakt een keurig indruk en over onze gebieden wordt veel leuks gezegd.

— —

De Foreign Service of the United States of America zond ons het verslag van de Westindische Conferentie, welke van 21 tot 30 Maart jl. te Barbados gehouden werd.

Het verslag werd gepubliceerd door de Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie en het is zeker te bewonderen hoe snel dit geschied is. Tot de inhoud behoort een lijst van afgevaardigden en adviseurs, de leden der Comité's, een inleiding en verder de rapporten van de verschillende comité's en de resoluties, welke door de Conferentie werden aangenomen.

JAARLIJKS VERSLAG VAN DE MGR. WULFINGH-VERENIGING OVER 1943.

Het is ons een genoegen, dit verslag te kunnen aanvangen met de mededeling, dat, gelijk u uit het verslag van den penningmeester zal blijken, 1943 voor onze vereniging buitengewoon succesrijk is geweest.

De bekendheid en sympathie, die onze vereniging in alle lagen van de bevolking heeft mogen verwerven, getuigt wel overduidelijk uit het feit, dat het ledenaantal met ruim 50 nieuwe leden is toegenomen, waaronder 6 stichters (het aantal stichters is hierdoor 8 geworden), 15 donateurs, 15 buitengewone leden en 14 gewone leden.

Naast dit mooi succes moet helaas ook vermeld worden, dat enkele leden zich hebben doen afschrijven bij het aanbieden van de quitantie. Wij vertrouwen evenwel, dat deze leden wel op hun besluit zullen terugkomen.

Alvorens verder te gaan met het opsommen van feiten, verdient van deze plaats een woord van warme dank te worden gebracht aan Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. en de Pastoors van de diverse parochies, met wier medewerking door collecten een aardig bedrag kon worden opgehaald voor de Surinaamse Missie. Met betrekking tot deze collecten verdient eveneens vermelding de daarvoor gemaakte propaganda, die zeker wel niet in mindere mate tot bereiking van het gewenste resultaat heeft geleid.

Het bestuur deed nl. enige duizenden plaatjes drukken van wijlen onzen groten bisschop, Mgr. Wulfingh, wiens naam onze vereniging draagt en van onzen Eerbiedwaardigen Pater Donders, door een ieder als missionaris van Suriname erkend. Deze plaatjes dan werden des Zondags vóór de gehouden collecte in de betrokken parochies verspreid. Ten gevolge van deze actie behoeft het dus geen verwondering te baren, dat zelfs tot diep in de Curaçaose cunucu's deze grote figuren in menig huis een ereplaats hebben verkregen.

Nu wij het over activiteiten hebben, valt hierbij ook te worden genoemd de energieke pogingen, die het bestuur heeft ondernomen om een missie-tentoonstelling te houden. Door de moeilijkheden echter, waarmede het bestuur te kampen heeft, temeer daar de meeste artikelen uit Suriname zelf moeten worden ingevoerd, heeft het dit streven nog niet met succes bekroond gezien. Wij hopen dit jaar, natuurlijk met uw medewerking, er wel te zullen komen.

Ondertussen zijn de statuten, gelijk die in de vergadering van 4 April 1943 zijn gewijzigd, door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. en Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, goedgekeurd. Aangezien Mgr. Verriet op 6 Juli 1944 zijn twaalf-en-eenhalf-jarig jubileum zal vieren, heeft het bestuur, op voorstel van den geestelijkenadviseur, besloten hem niet eerder dan op die dag het erelidmaatschap aan te bieden.

Tenslotte mag zeker niet onvermeld worden gelaten, de grote gebeurtenis, die lang nog in ons aller geheugen zal blijven geprent, nl. de aankomst hier van den Hoogeerwaarden Pater Provicarius St. Kuypers en den Zeer-eerwaarden Pater Alhbrinck. Nauwelijks was het bericht van een vermoedelijke reis naar Curaçao bekend, of onze vereniging zocht onmiddellijk contact met de St. Aloysius Kring om door gemeenschappelijk overleg en samenwerking de ontvangst van deze priesters zo groots mogelijk te maken. Of wij hierin geslaagd zijn, heeft u wel zelf reeds kunnen beoordelen. Wie herinnert zich niet de grootse hulding van onze Priesters op 21 September 1943, de ontvangst in het Surinamersdorp op 24 September 1943 en de plechtige heilige Mis in de kerk te Groot Kwartier op 26 September 1943, waarbij onze vereniging rijkelijk vertegenwoordigd was.

Voorts de leerrijke lezing van den onvermoeiden Pater Alhbrinck op 23 September 1943, waardoor velen in de gelegenheid werden gesteld een goede indruk te krijgen van de zware doch zegenrijke missie-arbeid in Suriname.

Het is om deze reden, dat het bestuur zich terecht vleit met de hoop, succes te hebben gehad in het afgelopen jaar. Moge 1944 met uw medewerking eveneens met succes worden bekroond; dit is onze innige wens!

Recapitulie Collecten:

St. Theresiakerk	f 35,85
O.L.V. v/d Berg Carmel	„ 183,00
St. Anna-kerk	„ 122,75
H. Rozenkrans-kerk	„ 200,00
H. Maria-kerk	„ 50,00
St. Martinus-kapel	„ 55,00
	f 646,60

De gezamenlijke rekeningen van Kas en Bank geven de volgende blik:

Inkomsten	f 2.056,54
Uitgaven	„ 1.097,70
Saldo	f 958,84
Bankboeksaldo	f 202,04
Kassaldo [1])	f 756,80

[1]) Begin 1944 is opnieuw f 700,— overgemaakt.